

MEDJUGORJE

MARIÁNSKE
CENTRUM
MEDŽUGORIE

120

***Vráťte sa
k môjmu
srdcu, aby
som vás
mohla priviesť
k môjmu
Synovi
Ježišovi, ktorý
je cesta,
pravda i život.***

1. štvrťrok 2016

**NEPREDAJNÉ
ISSN 1338-4155**

Ivan Dragičević počas zjavenia 1. januára 2016

Bez mňa nič nezmôžete

„Drahé deti! Aj dnes vás všetkých pozývam k modlitbe. Bez modlitby nemôžete žiť, pretože modlitba je reťaz, ktorá vás približuje k Bohu. Preto, milé deti, v pokore srdca sa vráťte k Bohu a jeho prikázaniam, aby ste celým srdcom mohli povedať: ako na nebi, tak nech je i na zemi. Milé deti, vy ste slobodní, aby ste sa v slobode rozhodli pre Boha, alebo proti nemu. Pozrite, kam vás chce satan zvieŕť: do hriechu a otroctva. Preto, milé deti, vráťte sa k môjmu srdcu, aby som vás mohla priviesť k môjmu Synovi Ježišovi, ktorý je cesta, pravda i život. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

Posolstvo z januára 2016 dáva veľa podnetov na zamyslenie. Dlhé roky opakuje Matka Božia dôležitosť modlitby. Akoby sme stále nechceli pochopiť, čo je naozaj modlitba. Nie je to mechanické opakovanie naučených formúl, ani čas strávený opakovaním textov z modlitebnej knižky, ale je to čas, v ktorom sme srdcom spojení so svojím Pánom. Svätý Otec František na stretnutí s deťmi na otázku, či miluje Pána Ježiša, po krátkom rozmyšľaní povedal: „Neviem, či ja ho milujem, ale jedno viem isto: **ON miluje mňa!**“

Matka Božia preto stále opakuje tú istú výzvu k modlitbe, aby sme pochopili, nekonečnú a milosrdnú Božiu lásku k nám. Osobitne v tomto Roku milosrdenstva máme možnosť ešte väčšmi prijať dar spoznania Božej lásky k nám.

Boh čaká na naše slobodné rozhodnutie, aby mohol prejaviť milosrdenstvo celému svetu. Preto sa obetoval za každého z nás. Matka Božia je matkou všetkých ľudí bez rozdielu rasy, náboženstva a sociálneho postavenia. Milosrdný samaritán sa nepýta, či je zranený človek dieťa islamu alebo pravoverný Žid. Lieči rany, dáva odev a stravu, zabezpečuje strechu nad hlavou. Preto Matka Božia vyslovuje na záver posolstva svoju prosbu: vráťte sa k môjmu srdcu, aby som vás mohla priviesť k môjmu Synovi Ježišovi, ktorý je cesta, pravda i život.

Nech veľkonočné ráno nás nájde pripravených prijať tieto slová Matky Božej, aby sme s otvoreným srdcom prijali Boží pokoj, šírili ho medzi svojich blízkych a radostne mohli zvolieť: Aleluja! Pán skutočne vstal z mŕtvych! A je stále s nami.

*V modlitbe s vami spojení
vaši priatelia
z Mariánskeho centra Medžugorie*

„Osobne mi je ľúto, že nám, biskupom, bránia ísť do Medžugoria!“

Dňa 21. novembra 2015 sme sa mohli v priestoroch chorvátskeho veľvyslanectva vo Viedni porozprávať s Dr. Franjom Komaricom, biskupom z Banja Luky. V tento deň referoval o zložitej situácii v jeho diecéze, v ktorej viac ako 200 000 ľuďí stratilo v bosnianskej vojne domov. 98 percent katolíckych kostolov je zničených a sedem kňazov bolo zabitých. Biskup Komarica bol pred vojnou tiež vedúcim vyšetrovacej komisie pre Medžugorie .

Rozhovor viedol Dr. Maximilian Domej

Excelencia, aká je súčasná situácia vo vašej diecéze?

Región okolo Banja Luky sa zo spustošenia vojnou spamätával len veľmi po-

maly. V tejto beznádejnej situácii sa v diecéze pokúšame zvládnuť nový začiatok. Vďaka Bohu opäť máme kňazský dorast a snažíme sa opäť obnoviť zničené kostoly. V našom regióne zоста-

lo len málo percent Chorvátov. Veľa z nich stratilo takmer všetko a začínajú úplne odznova, práve tu majú kňazi významnú úlohu. Pre ľudí sú matkami a otcami, ktorí sa o nich materiálne starajú a duchovne ich sprevádzajú. Človek si túto situáciu v porovnaní s normálnym fungovaním kňaza v Rakúsku alebo inde vie predstaviť len ťažko. Nepriamou funkciou kňazov je tiež ochrana malej chorvátskej skupiny, ktorá bola tak veľmi zdecimovaná v našom regióne. Tých málo katolíkov, čo zostalo, sotva štyri percentá, nemajú žiadnych politikov, nepatria ku žiadnej strane, nemajú starostu, žiadneho hospodára. To je tiež dôvod, prečo sú ľudia tak úzko spätí s vedením Cirkvi, veľmi veria kňazom a biskupovi. Ale naše možnosti, ako ľuďom pomôcť, sú veľmi obmedzené. Kedysi bohatá krajina Bosna a Hercegovina sa vyvíja zle: najúrodnejšie oblasti krajiny, severná a severozápadná časť, sú vrátane miest úplne prázdne.

Pred viac ako 30 rokmi som sa začal zaujímať o Medžugorie. Vo Viedni sme v roku 1985 založili modlitbovú skupinu. V posolstve z 25. októbra 2015 povedala Matka Božia, že nemáme mať zatvrdilé srdcia k jej pozvaniu. Naše srdcia nemáme zavrieť pred milostivým prúdom! Ale neprivrela Biskupská konferencia Bosny a Hercegoviny trocha dvere, a tým tiež zabránila milosti, ktoré nám Boh cez Matku Božiu daruje?

Môže to tak vyzeráť. My biskupi vidí-

me problematiku Medžugoria veľmi dobre, ale držíme sa nariadení Svätej stolice. Naše hranice nemôžeme tak ľahko preskočiť. Celkom inak je to pre biskupov mimo Bosny a Hercegoviny, tí sa môžu voľnejšie pohybovať. Ale my sme v tejto situácii jednoducho blokovani. To neznamená, že nepodnikáme nič, čo sa tohto týka. Veľa, veľa ráz som po všetky tieto roky – to vám nie je známe – intervenoval osobne u ostatných biskupov, tiež na predchádzajúcej biskupskej konferencii a zvlášť u Svätej stolice. Pýtal som sa: „Prečo nič nepodniknete?“ Jav Medžugorie pretrváva. Tento fenomén je vec, ktorá sa týka nielen miesta, diecézy Mostar-Duvno, Bosny a Hercegoviny či Európy, ale celého sveta. A preto voči toľkým ľuďom zblízka a zvlášť zďaleka, ktorí tam prídu z rôznych dôvodov, je to nespravodlivosť, že nemôžu zaujať jasný postoj. Dve komisie boli založené predchádzajúcou cirkevnou autoritou (Biskupskou konferenciou Juhoslávie) – prvá ako teologická komisia, ktorá prácu samozrejme neukončila, len prvú etapu, a druhá ako pastoračno-liturgická komisia, ktorá práve začala pracovať. Pre tých, čo majú niečo spoločné s Medžugorím, ako aj pre kňazov, pre vizionárov a všetkých, ktorí sú pri tom, prípadne pútnikov, vydala jasné nariadenia. Tieto nariadenia boli dobre odôvodnené, ale ako dlho vydržia a ako veľmi sú známe, to neviem.

Po vojne, keď sa situácia upokojila, nebola tu žiadna autorita, ktorá by tieto nariadenia potvrdila. Juhoslovanská biskupská konferencia viac neexistuje,

namiesto nej máme teraz Biskupskú konferenciu Bosny a Hercegoviny. Vzhľadom na zriadenie novej komisie máme požiadať Svätú stolicu o jasné nariadenia. Tieto jasné nariadenia sa vypracovali. Ako to pôjde ďalej, vie len Boh. Ale faktom je, že jav Medžugorie naďalej existuje a trvá, a že – chvála Bohu – nevznikli tam žiadne väčšie problémy.

Dnes ste vo svojej prednáške zanietene referovali o ignorácii politikov voči chorvátskemu národu, ktorý ostal vo vašej diecéze.

Sledujem vyše 30 rokov jav Medžugorie. Bývalý arcibiskup zo Splitu Frane Franič mi v jednom rozhovore povedal, že milosť, ktorú nám Boh dáva v Medžugorí cez Matku Božiu, musíme prijať a nesmieme byť maloverní. Verím, že aj tu je kľúč k novému prebudeniu katolíckej a tiež kresťanskej viery. Pravoslávna cirkev si takisto veľmi uctieva Matku Božiu. Panna Mária nám z diaľky podáva ruku a hovorí: „Vy ste všetci mojimi deťmi, bez rozdielu. Rozdelili ste sa sami.“ Arcibiskup Franič plakal a povedal mi: „Moji kolegovia boli vtedy v Zadore (1991) v ich posudzovaní veľmi tvrdí a takmer zatvorili dvere tejto milosti. Po veľmi diplomatickom vyhlásení zo Zadaru nasledovala v roku 1991 juhoslovanská vojna.“

Vašími postrehmi ste výborne opísali aktuálnu situáciu v Medžugorí. Osobne mi je ľúto, že nám, biskupom, je bráne-

né tam ísť, aj keď vidíme, že tam prichádza veľa ľudí – mladí a starí, zo všetkých končín sveta a vracajú sa s dobrým ovocím. Osobne si myslím, že Božie pôsobenie bude pretrvávať napriek našej krátkozrakosti a obmedzenosti, lepšiemu a horšiemu chápaniu, subjektívnemu a objektívnemu pohľadu. Mali by sme sa všetci usilovať, aby sme vanutie Ducha Svätého správne rozpoznali a ostali otvorení pre jeho pôsobenie.

Aj pri medžugorskom jave: Máme byť dobre počúvajúci, a to konštruktívne a pozitívne pri tomto jave a nechať ho rozvíjať – to je v duchu evanjelia. Ježiš hovorí: „Nechajte oboje rásť až do žatvy.“ (Mt 13,30) To znamená, že aj keď sú tam nejaké negatívne plody, tie dobré a pozitívne plody sa nemajú preto prekaziť a nechať v ťažkostiach. Určite sú tu dobré plody. Z môjho hľadiska – človek by mohol očakávať, že také množstvo, státisíce pútnikov z celého sveta prídu do Medžugoria, ale sotva sa niekto zaujíma o Katolícku cirkev v Bosne. Ako tam pôsobí a čo sa s ňou stane? Čím by sa mohlo prispieť k zahojeniu tejto otvorenej rany na tele Európy? Kde sú katolíci a čo robia? Nikto sa nezaujíma o vyhladenie katolíkov vo väčšine Bosny a Hercegoviny. Nikto z medžugorských pútnikov sa do Posaviny, do Banja Luky alebo do strednej Bosny neprišiel rozprávať s kňazmi, rehoľníkmi a biskupmi, tomu nerozumiem. Nemáme byť len solidárni, ale tých, ktorí zostali alebo sa chcú vrátiť, máme aj účinne podporiť, aby si v duchu posolstiev Medžugoria, v duchu

evanjelia, ktoré hlásame v našich diecézach, mohli opäť vybudovať nový domov.

Myslím si, že väčšina pútnikov, ktorí prídu do Medžugoria, o vašej zlej situácii v diecéze Banja Luka sotva niečo vedia. Môžem vás ubezpečiť, že zvlášť medžugorskí pútnici sú veľmi vnímaví k rozličným ťažkostiam iných ľudí.

Boli ste predsedom druhej medžugorskej komisie. Čo by ste ľudom, najmä medžugorským pútnikom, dali na cestu? Ako im môžete ako biskup z Banja Luky pomôcť, aby sa situácia vašich veriacich zlepšila?

„Láska je vynachádzavá.“ Taký je názov knihy, v ktorej vedie so mnou rozhovor nemecký žurnalista. Nebol v Medžugorí, ale má otvorené srdce pre biedu toho množstva ľudí v mojej diecéze, ktorá je úplne spustošená, aj keď sme sa snažili žiť v duchu evanjelia, v duchu Matky Božej z Medžugoria: pokoj, pokoj, pokoj – žiadna vojna. My sme to vykonali a za to sme potrestaní. Matka Božia je tiež zranená správaním mnohých z nás a našich súčasníkov. Nestačí, že stále opakuje to, čo hovorí aj jej Syn Ježiš Kristus: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn

Biskup Dr. Komarica s chorvátskou veľvyslankyňou Dr. Vesnou Cvjetkovičovou vo Viedni

14, 27) Práve v Bosne a Hercegovine potrebujeme tento pokoj, žiaden otrokárskeho pokoja, ale žitý pokoj. Nikto nemôže dať niečo, čo nemá. Keď tam nie sme, keď nemáme pokoj v našich srdciach, keď nie sme pre pokoj vychovávaní, tak ho nemôžeme ponúknuť ani druhým. Preto by som si prijal, aby sa práve hodnoverní medžugorskí pútnici viac snažili vyjsť zo seba. Prirodzene, veľká bieda je tiež v Ázii a v Afrike, ale bieda tu v Banja Luke je pred dverami. Naša diecéza skoro zmizla, a to v strede Európy. Boli pošliapané práva a my sa priznávame k Ježišovi Kristovi a k Matke Božej z Medžugoria.

Matka Božia nás učí ruženec

Vizionár Ivan Dragičević žije väčšinou so svojou rodinou v USA. Je jedným z troch vizionárov, ktorým sa denne zjavuje Matka Božia. Na prelome rokov 2015 a 2016 bol na niekoľko dní v Medžugorí. Ivan Dragičević, ktorého poznáme už viac ako tridsať rokov, zapôsobil na nás svojím pokojom a vyrovnanosťou. Veľa cestoval po svete a pokúsil sa vlastným spôsobom ďalej odovzdávať hlavné posolstvá z Medžugoria – modlitbu, sviatosť zmierenia, obrátenie, pôst a pokoj. V osobnom rozhovore zapôsobil na nás hlavne svojou hlbokou spätosťou s Bohom. Jeho každodenný život je viac ako tridsaťštyri rokov zameraný na každodenné nadpozemské stretnutie s Pannou Máriou. Sme vďační, že nám poskytol rozhovor, ktorý tu uverejňujeme.

Ivan, dnes je druhý deň v novom roku 2016. Je to milé, že sa stretávame tu v Medžugorí. Prichádzame práve od Modrého kríža. Môžeš nám niečo porozprávať o Modrom kríži?

Vieme, že na začiatku zjavení boli pri moci komunisti a už na druhý alebo tretí deň bol zablokovaný prístup k hore. Boli rozostavané stráže a my, mládež tu v dedine, sme sa chceli modliť na Podbrde. Najskôr sme sa modlili na balkónoch našich domov, potom na ulici. Chodili sme na vrch dotedy, kým to polícia nezakázala. V rokoch 1981 a 1982 bolo miesto, na ktorom sa nachádza Modrý kríž, trochu zastrčené a nepriehľadné. Dnes je toto miesto otvorené, vtedy bolo obklopené múrom a húštinou. My mladí sme sa tam pravidelne stretávali. Modlili sme sa a toto miesto bolo začiatkom modlitbového spoločenstva „Kraljica Mira“ (Kráľovná pokoja), ktoré teraz vediem, presnejšie vedie ho Matka Božia, už viac ako 33 rokov. V prvých rokoch sme sa tam stretávali a spoločne modlili, pokiaľ sme nemohli ísť na Vrch zjavenia. Mój priateľ, zosnulý V. Nedjeljko, manžel Vicki-

*Ivan Dragičević počas zjavenia
1. januára 2016*

nej sestry a ja sme si povedali, že by sme tam mali niečo postaviť, napríklad kríž, aby sme označili toto miesto. Umiestnili sme tam drevený kríž z dosiek. A keď ľudia zbadali, že sa na tom mieste niečo deje, začali tam klástri sviečky a tento prvý kríž zhorel. Potom sme sa rozhodli postaviť lepší a pevnejší kríž. Nedjeljko bol toho názoru, že tento kríž treba ošetriť. Doma natieral môj otec plot modrou farbou. A keďže ešte z modrej farby zostalo, opýtal som

sa otca, či by som nemohol použiť na kríž túto modrú farbu. Samozrejme mi to dovolil. Tak sme natreli kríž modrou farbou, a tak vznikol Modrý kríž, ktorý je známy až doteraz.

Aj páter Slavko v začiatkoch rozprával častejšie o Modrom kríži. Bol duchovným sprievodcom vášho modlitbového spoločenstva? Uplynulo už niekoľko rokov od jeho smrti. Ako by si opísal jeho vplyv na tvoj život?

Páter Slavko mal vplyv na naše duchovné spoločenstvo. Nebol aktívnym členom, ale keď sme ho potrebovali, bol aktívny a bol tu pre nás. Páter Slavko prichádzal často na naše stretnutia a slávil svätú omšu na počesť výročia založenia spoločenstva a prednášal nám katechézy.

Dnes je veľmi dôležité, že existujú modlitbové spoločenstvá. Je dobré, že ich vedú laici. Ale je tiež veľmi dôležité, že sú sprevádzané kňazmi. Každému modlitbovému spoločenstvu musí byť nablízku kňaz, a to kvôli správne vedeniu spoločenstva. Laici totiž často odovzdávajú ďalej aj „vlastné veci“, ktoré nie sú v súlade s evanjeliom a náukou Cirkvi. Preto je žiaduce, aby bol v blízkosti každého modlitbového spoločenstva jeden kňaz.

Neskôr, po smrti pátra Slavka, tu boli páter Danko a iní kňazi, ktorých sme požiadali a prijali naše pozvanie. To je jeden z dôvodov, prečo naše modlitbové spoločenstvo pretrváva do dnešného dňa. Zostalo duchovne zdravým spoločenstvom a nikto ho počas týchto 33

rokov neopustil. Ak sa vedúci spoločenstva veľmi presadzuje, spoločenstvo často dlho nevydrží.

Ako vyzerá program vo vašom modlitbovom spoločenstve?

Keď sme s ľuďmi na Vrchu zjavenia, modlíme sa ruženec a spievame piesne. Tým sa pripravujeme na príchod Matky Božej. Keď sme v kaplnke, čítame Sväté písmo, zamýšľame sa nad posolstvom, modlíme sa ruženec, rozprávame sa v spoločenstve a potom opäť spievame piesne.

Niektó sa ma pýtal, prečo sa pri ruženci opakujú vety. Povedal som mu, že je to optimálny začiatok, aby sme sa meditatívne dostali do stavu hlbkej modlitby.

Už 33 rokov som tu spolu s ľuďmi.

Už 33 rokov som tu spoloč-

ne s Matkou Božou, v jej škole. A často sa ma pýtajú, prečo Panna Mária prichádza tak často, prečo sa často opakuje, prečo tak veľa povie, a pritom nehovorí nič nové. Ale je to predsa tak: Každá matka sa neustále opakuje, aby jej deti porozumeli a nezabudli. Neexistuje taká matka, ktorá by povedala len raz jednu vec a nezapakovala by ju a nakoniec by povedala: „Už som ti to raz povedala, teraz urob to, čo som ti povedala. Nebudem sa opakovať.“ Ak hovoríme o ruženci, je to to isté: Deti neprijímajú často s ľahkosťou túto modlitbu a hovoria rodičom: „Ruženec je

monotónny a nudný.“ Potom povedia: „Je niečo nové, niečo iné?“ Hovoria to preto, aby si našli dôvod nemodliť sa. Ale práve ruženec je to, čo nás Matka Božia učí. Panna Mária nás učí, aby sme posolstvo prijímali s láskou a aby sme sa modlili s láskou a so srdcom. Kto je pripravený ísť touto cestou? Musíme byť pripravení na dlhú cestu. Musíme byť vytrvalí a otvorení, aby sme tieto dary prijali a aby sme sa vedeli správne modliť. Ale aj toto otvorenie možno chápať ako proces. Preto hovorím: „Modlitba je učebný proces. Ak sa modlíme ruženec, tak je to škola. Matka Božia od nás nevy-

žaduje, aby sme sa modlili len ruženec. Ale sú aj iné modlitby, ktoré nás Panna Mária učí, napr. účasť na svätej omši, čo môže byť vznešenejšie? Čo môže byť veľkolepejšie ako svätá omša? Stretnúť sa s Bohom a prijať Ježiša.

Včera sme boli v tvojej kaplnke pri zjavení a po stretnutí s Matkou Božou si zdôraznil, že Panna Mária nás pozýva k mod-

litbe predovšetkým za tých, čo sú zodpovední za pokoj vo svete.

Povedal som, že Matka Božia si želá, aby sme sa modlili za pokoj, predovšetkým za tých, ktorí riadia štáty sveta. Tí, ktorí majú moc, môžu byť nositeľmi pokoja, oni, ako hovorí Matka Božia, môžu byť jej vystretou rukou pokoja. To je v dnešnom svete veľmi dôležité, najmä dnes, keď sa svet stal príliš sekulárnym, Boh bol vytlačený zo všetkých úrovní života: z ústavy, zo zákonov, z Európskeho parlamentu. Boh, ktorý bol celé stáročia prítomný v týchto zákonoch, je dnes vytlačovaný. Ak si zvolíme cestu budúcnosti bez Boha, tak sme odsúdení na zánik. Matka Božia na začiatku zjavení povedala, čo ľudstvu najviac hrozí: a to, že ľudstvo sa zničí samo. Dnes sa to naozaj deje na rôznych úrovniach. Ak sa

pozeráme na svet a na rodiny a všímame si to dôkladnejšie, potom vidíme, že sa to deje. Je to studená vojna.

Niektoré krajiny majú ústavu, ktorá sa vzťahuje na Boha. Čo si o tom myslíš, alebo si toho názoru, že je to len na papieri?

Nemôžeme povedať, že tieto sú lepšie a tie druhé horšie, všetky sú rovnaké. Ústava je ústava. Keby sa všetci riadili ústavou, bolo by všetko iné. Ale len málokto sa ňou riadia.

Je zaujímavé, že ty, Ivan, a Marija ako vizionári už nežijete v Medžugorí. Ste ako dvaja misionári v dvoch rôznych krajinách – v Taliansku a v USA – a vydávate tam svojim životom svedectvo o príchode Matky Božej.

Myslím si, že to v skutočnosti bolo Božím plánom. My sme to prijali ako Boží plán. Každý môže realizovať misionársku dráhu svojim spôsobom, dráhu podania svedectva, dráhu hlásaní dobrých a radostných posolstiev do sveta.

Lebo Matka Božia nám prináša naozaj radostné posolstvo, posolstvo nádeje. My sa snažíme počas všetkých týchto rokov šíriť nádej, povzbudzovať ľudí, utešovať ich bez ohľadu na ich národnosť, príslušnosť k viere. Veď Panna Mária zhromažďuje všetky svoje deti, lebo je matkou nás

všetkých, my sme jej deti.

Ty si bol ako „vyslanec“ často na cestách vo svete, okrem iného pred dvomi rokmi vo Viedni. Ako vidíš súčasnú situáciu uznania prípadne neuznania Medžugoria?

Nechcel by som k tomu nič dodať. Ja stále hovorím a to by som chcel aj dnes povedať: my sme prešli počas všetkých týchto rokov mnohými skúškami. Ja sám som sa pokúsil o všetko, napr. i prostredníctvom rôznych lekárskeho vyšet-

”
Matka Božia
zhromažďuje všetky
svoje deti bez
ohľadu na národnosť
a náboženstvo, lebo
Panna Mária hovorí,
že všetci ľudia sú jej
deťmi.
”

rení, s ktorými som ako prvý súhlasil. Musíme byť trpezliví. Viem, že Cirkev potrebuje čas a neponáhľa sa. Mojou úlohou ako veriaceho človeka je modliť sa za túto vec. Ale aj v cirkevnej hierarchii sú problémy a dosť vecí, ktoré nie sú na správnom mieste. Dúfam a modlím sa spolu s Matkou Božou, aby Pán naozaj dal silu a aby Cirkev, teda aj my všetci – lebo my všetci sme žijúcou Cirkvou, sme sa stali oporou a svetlom pre celý svet.

Ivan, ty si už dlho ženatý a si otcom štyroch detí. Každý deň máš zjavenie! Ako to zvládaš v rodine?

Pre mňa to nie je ťažké, lebo manželstvo je pre mňa niečo posvätné, niečo vznešené, je to veľký dar.

Na tento dar, na túto sviatosť som sa pripravil tak, ako som len mohol. Matka

Božia ma na to sama pripravila. Všetko, čo robíme v manželstve, chceme ďalej odovzdať našim deťom, k tomu nás Panna Mária pozýva, to znamená prežívať jej poslanstvo. Ani jedno manželstvo nie je dokonalé. Stále musíme mnoho vecí opravovať a zlepšovať. Najskôr treba vidieť nezrovnalosti, aby sme ich mohli zmeniť. Často tieto veci nevidíme, nie sme duchovne tak vyspelí, aby sme tie veci, ktoré nie sú dobré, dokázali v manželstve vidieť. Alebo rozoznáme tieto veci, ale nič nerobíme proti tomu. Nechceme nič zmeniť, alebo máme strach. Žena nemá podporu u muža, muž nemá podporu u ženy začať niečo nové. To sa môže týkať manželov alebo detí. S pomocou Matky Božej pracujeme stále na týchto veciach. Keď kňazi, biskupi alebo kardináli povedia: „Pozrite sa, vy ste šiesti vizionári, nikto z vás

sa nestal kňazom, alebo rádovou sestrou. Keby sa mne zjavila Panna Mária, dal by som sa na rehoľnú dráhu“ – ja hovorím: Kňazstvo je niečo posvätné, je to sviatosť tak, ako aj manželstvo. My sme si zvolili túto cestu a sme šťastní, ja som šťastný. Hovorí sa, že kňaz môže viac dosiahnuť ako rodina, ale aj v rodine možno veľa dosiahnuť. Dúfam, že Panna Mária je spokojná s našimi rozhodnutiami.

Ivan, veľa ľudí z Rakúska, Nemecka a Švajčiarska prichádza do Medžugoria. Čo by si im odkázal do roku 2016? Čo očakávaš od roku 2016?

Je to Rok milosrdenstva. Nepotrebuje sa žiadne iné posolstvo. Najskôr: Mali by sme sa viac modliť a musíme obnoviť rodiny. Zo zdravých rodín so zdravými

srdcami sa zrodia nové zdravé rodiny. Zo zdravých rodín sa zrodí nový svet, nová spoločnosť. To je posolstvo pre nás všetkých. A z toho všetkého sa zrodí pokoj. Lebo bez pokoja v ľudských srdciach nie je možné nadobudnúť skutočný pokoj v Kristovi.

Vy hľadíte zakaždým na Pannu Máriu ako na Kráľovnú pokoja. Povedala niekedy, že je Kráľovnou pokoja, alebo znamená jej prítomnosť pokoj?

Na začiatku zjavení sa Matka Božia predstavila ako Kráľovná pokoja. „Som Kráľovná pokoja. Prichádzam k vám, lebo vám chcem pomôcť, aby vo vás zavládol pokoj.“ A povedala: „Pokoj, pokoj, pokoj.“ Ježiš posielal svoju matku, aby nás sprevádzala na tejto ceste a aby nám ukázala túto cestu. A to je trvalé pozvanie Panny Márie, ktoré tak často opakuje. Lebo hovorím: Bez pokoja v ľudských srdciach je veľmi ťažké uskutočňovať všetko to, čo nás Matka Božia učí. Ako sa môžeme modliť srdcom, ak nepocitujeme pokoj? Ako môžeme odpustiť, keď nemáme pokoj? Ako môžeme milovať, keď nemáme pokoj? Ako môžeme mať nádej, keď nemáme pokoj?

Aj ty ako vizionár si dostal tajomstvá. Tie tajomstvá určite nie sú všetky pekné. Ale napriek tomu máte istotu v Bohu.

Tie tajomstvá nie sú všetky dobré pre tento svet. Panna Mária nás naďalej pozýva k modlitbe, aby sa takto zmiernili tajomstvá, ktoré nie sú dobré.

Medžugorie – pla

Marija Pavlovičová-Lunettiová je vizionárka, ktorá od roku 1987 každý mesiac dostáva posolstvo pre farnosť a svet. Matka Božia sa jej zjavuje od 24. 6. 1981 dodnes každý deň! Marija Pavlovičová-Lunettiová žije väčšinu času v Taliansku, je vydatá a má štyri deti. V lete a na veľké sviatky prichádza do Medžugoria. Tam sme ju v jej dome navštívili aj tento rok a urobili sme nasledujúci rozhovor. Marija je pre väčšinu priateľov Medžugoria známa ako láskyplná, otvorená a priateľská osoba. V rozhovore zdôrazňuje, že zjavenia ju sprevádzajú aj v každodennom živote. Veľa ľudí spoznáva Mariju tiež v Taliansku na ulici a pýtajú sa jej na Matku Božiu. Odpovedá zo srdca. Lebo všetko, čím dnes je, dostala od Matky Božej. Ale skúšky každodenného života ju neobchádzajú, musí sa s nimi popasovať rovnako ako my.

Dnes sme prišli do Medžugoria a sme šťastní, že ťa tu môžeme stretnúť. Marija, mohla by si nám porozprávať o poslednom strenutí s Matkou Božou?

Panna Mária je krásna. Nosí sivé šaty, biely závoj a korunu s hviezdami. Na každý sviatok, aj dnes 1. januára, na sviatok Panny Márie Bohorodičky, prichádza v slávnostnom šate vykladanom zlatom, ešte krajšia ako inoke-

dy. Matka Božia prichádza skoro vždy s radosťou a vždy je mladá. V nebi nie sú starí ľudia. Človek je stále mladý. Matka Božia prichádza vždy s anjeli, napríklad pri mimoriadnych javoch s tromi alebo piatimi anjeli. Anjeli majú krídla a vyzerajú ako malé deti.

Prianie Panny Márie je takéto: „Modlite sa, modlite sa, modlite sa! Približujte sa k Bohu, otvorte sa mu, myslí-

meň pokoja!

te na neho, myslite na svätosť, myslite na večný život!“ Matka Božia od nás osobitným spôsobom chce, aby sme sa každý deň približovali k Bohu. To je jej pranie od začiatku. Ľudia sa pýtajú: „Čo je nové?“ Nové je, že Matka Božia je ešte s nami, a to je najdôležitejšie.

Vo svete je veľa nepokoja. Panna Mária prišla pred 34 rokmi a predstavila sa ako Kráľovná pokoja. Čo očakávaš od nového roka?

Matka Božia povedala v tomto svätom roku – Roku milosrdenstva, že bez Boha nemáme žiadnu budúcnosť, že satan je mocný. Ona nás pozýva, aby sme sa vrátili k Bohu. Máme sa zasvätiť jej Srdcu a Srdcu jej Syna Ježiša. Potom nebudeme mať žiaden strach. Veľký problém dnes je, že mnohí ľudia majú strach z budúcnosti. Práve tu nás Matka Božia povzbudzuje, dodáva nám odvalu a opakuje, že v Bohu je pokoj.

Mnohí ľudia majú dnes strach pred budúcnosťou, pred terorom a vojnou. Čo môžeme proti tomu urobiť?

Panna Mária často hovorí: „Modlite sa na moje úmysly.“ Často si neuvedomujeme, aká je modlitba mocná. V tomto Roku milosrdenstva veľa ľudí zo strachu pred teroristickými útokmi

nevycestuje do Ríma po tom, ako sa stala tragédia v Paríži. Zmocnil sa nás strach. Matka Božia nás ubezpečuje, že v Bohu máme vždy pokoj. U Boha neexistuje žiaden strach. Keď nás pohltí strach, tak strach prichádza len od zlého. Lebo strach neprichádza od Boha.

V Cirkvi sa o satanovi málo hovorí. V posolstvách z Medžugoria Panna Mária často hovorí, že satan je silný. V akom význame je silný?

On pôsobí cez nás, proti nám a na tisíce spôsobov. Matka Božia nás nabáda, aby sme sa zasvätili jej Srdcu a Srdcu jej Syna.

Ako sa môžeme najlepšie chrániť pred zlým duchom?

Tak, že budeme prosieť, že sa zasvätime Srdcu Panny Márie, že budeme žiť pre Boha, že si uvedomíme, že sme s Bohom a bez Boha nemáme budúcnosť. Matka Božia hovorí stále, že si máme uvedomiť, že tento život je po minútelný. Opakovane navrhuje, ako aj v poslednom posolstve, že máme túžiť po nebi.

Marija, poznáme sa navzájom už veľmi dlho. Doba nebola vždy ľahká. Odkiaľ berieš toľko sily? Dnes som ťa videl, keď si tu bola pre pútnikov, stále si sa usmievala

a vyžarovala z teba láska Matky Božej.

Myslím si, že človek, ktorý sa modlí, ktorý je veriaci, je pozitívny človek. Panna Mária nás učila a je nám to denne známe, že bez Boha nemáme žiadnu životnú vôľu. Lebo čo máme dnes, ak nemáme Boha? Cez posolstvá nás Panna Mária od začiatku učila, že máme byť pozitívni, otvorení ľuďia nielen pre život, ale tiež pre radosť a lásku, ktorú nám dáva Boh. Často vidíme, že rôzne politické ideológie nás zvädzajú rozličnými spôsobmi. Matka Božia nám vždy pripomína, že všetko svetské je pominuteľné. Len Boh ostáva navždy.

Medžugorie ako miesto sa veľmi zmenilo. Má veľmi veľa priateľov, existuje svetlo, ale tiež tma, ľudia, čo kritizujú. Čo by si povedala, čo je najkrajší dar, ktorý môže dať Medžugorie svetu?

To najkrajšie, to najsilnejšie, naše bohatstvo je Matka Božia – a čokoľvek bez Matky Božej neznamená nič. Lebo Medžugorie bez Panny Márie nemá budúcnosť, žiadnu lásku, žiadnu vieru, žiadnu nádej, žiadnu láskavosť. Ona spája nebo so zemou. Matka Božia nás nabáda k dobru.

Čím je Medžugorie jedinečné? Prečo sem prichádza tak veľa ľudí z celého sveta?

Po dnešnej modlitbe prišiel za mnou istý mladý muž, v Taliansku je známym futbalistom. Modlil sa a povedal: „Cítim, že u mňa niečo nie je v poriad-

ku. Bol som u exorcistu, prešli sme rôzne etapy môjho života a teraz som prišiel do Medžugoria nájsť pokoj.“

Tento pokoj tu nájde veľa ľudí. Nie je dôležité, kto príde, či je chorý alebo zdravý, či je bohatý alebo chudobný, či hľadá pokoj alebo lásku, radosť zo života alebo niečo iné. Je tu veľa ľudí, ktorí hľadajú zamyslenie a vnútorný pokoj. To, čo nám nemôže dať svet, ale len Boh.

Ako vyzerá tvoj život teraz? Žijete vy vizionári teraz trochu utiahnuto?

Keď vyjdeme z domu, stretneme sa s ľuďmi a vydávame svedectvo. Stali sme sa predzvestou, znamením nádeje, viery, znamením lásky Boha a prítomnosti Matky Božej medzi nami. Sme nútení vydávať svedectvo, lebo ľudia vedia, kto sme, oni sú zvedaví. A často stretnem ľudí, ktorí majú veľké pranie viac sa dozvedieť o Bohu a Panne Márii.

Čo si myslíš, že nám chce Cirkev v Roku milosrdenstva osobitne vyhlásiť?

Určite je to milosrdenstvo, ku ktorému nás pápež František roky nabáda, ako aj Panna Mária. Chce, aby sme boli milosrdní k sebe, ale aj k druhým. Máme začať v tomto Roku milosrdenstva nový život. Panna Mária hovorí: „Rozhodnite sa pre svätosť! Rozhodnite sa pre Boha! Rozhodnite sa pre to, aby ste žili zo dňa na deň vždy viac v Bohu!“ To si Matka Božia želá od nás v tomto Roku milosrdenstva.

Marija Pavlovičová-Lunettiová v rozhovore s Dr. Maximilianom Domejom

Veľa si hovorila o modlitbe, žiješ modlitbou? Máš sama v sebe tento pokoj?

Snažím sa. To znamená vždy ďalej rásť v pokoji, vo svätosti a v pôste. To je niečo, na čo sa človek môže odhodlať. Keď človek naozaj chce, tak si nájde čas na modlitbu, na Boha a priateľov.

Pred dva a pol mesiacom si bola vo Viedni. Ako si spomínaš na stretnutie s kardinálom Schönbornom?

Modlitba pokoja vo viedenskej katedrále sv. Štefana sa stala tradíciou. Vďaka kardinálovi Schönbornovi, ktorý je priateľom Medžugoria, sa modlitba niesla, ako vždy, na vysokej duchovnej úrovni. Slávil svätú omšu a viedol poklonu. Nestiahol sa, neschoval. Medžugorie vidí pozitívne. To je pekné a môžete byť hrdí, že ako

muž Cirkvi spoznal plody Medžugoria. Plná katedrála odrážala plody žitých modlitbových skupín vo Viedni a celom Rakúsku.

Keby si mala pranie, čo by si si priała pre rok 2016 od Cirkvi, kňazov a pútnikov?

Pokoj. Keď má človek pokoj v srdci, je to jeho najväčšie bohatstvo. Dnes prišla Panna Mária a pozvala nás. Volá sa Kráľovná pokoja. Stále sú vojny, ešte stále je tak veľa ľudí, ktorí zabíjajú, zomierajú, utekajú pred vojnou a topia sa v mori. Najväčšie bohatstvo je pokoj – mier. Modlila som sa tiež dnes večer pri poklone na záver kalendárneho roka: „Ďakujem ti, Pane, za starý rok, daruj nám pokoj v novom roku!“ Pretože to je najdôležitejšie. Keď máme pokoj, budeme mať i všetko ostatné.

Posolstvo M

prostredníctvom Mirjany pri Modrom kríži

- „Drahé deti, ako matka som šťastná, že som medzi vami, pretože
- vám chcem znovu hovoriť o slovách môjho Syna a o jeho láske. Mám nádej, že ma prijmete srdcom, pretože slová môjho Syna a jeho láska sú jediným svetlom a nádejou v tme súčasnej doby. To je jediná pravda a vy, ktorí ju prijmete a budete žiť, budete mať čisté a pokorné srdcia. Môj Syn miluje tých, ktorí sú čistí a pokorní.
- Čisté a pokorné srdcia oživujú slová môjho Syna, žijú ich, šíria a umožňujú, aby ich všetci počuli. Slová

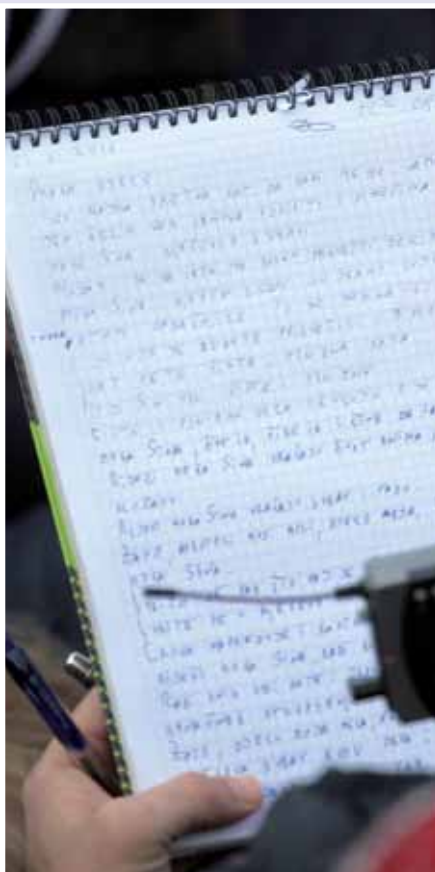

Matky Božej

Dragičevičovej-Soldovej

2. januára 2016

• môjho Syna vracajú život tým, ktorí •
• ho počúvajú. Slová môjho Syna vra- •
• cajú lásku a nádej. Preto, apoštoli •
• moji milí, deti moje, žite slová môj- •
• ho Syna. Milujte sa, ako vás on mi- •
• loval. Milujte sa v jeho mene, pamä- •
• tajúc na neho. Cirkev sa rozvíja •
• a rastie vďaka tým, ktorí počúvajú •
• slová môjho Syna; vďaka tým, ktorí •
• milujú; vďaka tým, ktorí trpia v ti- •
• chosti a nádeji konečného vykúpe- •
• nia. Preto, moje milé deti, nech slo- •
• vá môjho Syna a jeho láska budú •
• prvými a poslednými myšlienkami •
• vášho dňa. Ďakujem vám.“ •

Medžugorie je môj osud

Sotva iný františkán pôsobil tak dlho v Medžugorí ako otec Tomislav Pervan. Napísal nespočetné množstvo teologických príspevkov o jave Medžugorie. Desiatročia sme mohli nájsť otca Pervana vždy v Medžugorí. Je v spomienke mnohých medzinárodných pútnikov ako skutočný duchovný otec z Medžugoria. Dnes pôsobí v Medžugorí ako spovedník. Mgr. Ivan Lukač s ním urobil nasledujúci rozhovor.

Otec Tomislav, vieme, že Matka Božia sa v 80. rokoch objavila aj na iných miestach. Môžete tieto udalosti porovnať so zjaveniami v Medžugorí?

Mária vedie svoje deti ako matka. Okrem Medžugoria ukázala svoju blízkosť aj v iných krajinách a na iných kontinentoch. Na jeseň 1981, niekoľko mesiacov po začatí zjavení v Medžugorí, začala sa Mária zjavovať v Kibeho v Rwande. Videl som nejaké nahrávky a podobne ako tu v Medžugorí, keď človek vidí výraz tváre vizionárov, je mu jasné, že to nie je z tohto sveta. Podobnosť spočíva aj v tom, že v 90. rokoch vypukla vojna, ako aj tu v našej krajine. Pri zjavení 15. augusta 1982 umožnila Mária vizionárom

v Rwande, že videli ako vo filme hrôzy, ktoré sa budú diať v tomto africkom štáte v 90. rokoch. Deti informovali o prúdoch krvi, o telách, ktoré nikto nebude môcť pochovať, ale vtedy nikomu nebolo jasné, o čom tie deti rozprávajú. Aj v Medžugorí Matka Božia pozvala k modlitbe a pôstu, aby sa predišlo vojne, ale všetci si mysleli, že vojna bude inde. V Medžugorí bolo od začiatku šesť vizionárov, zatiaľ čo v Kibeho počet vizionárov vzrástol. V Rwande trvali zjavenia od roku 1981 do roku 1988. Keď sa o 12 rokov neskôr potvrdilo, čo povedali deti, nebolo pre Cirkev v roku 2001 ťažké uznať autentickosť zjavení troch vizionárov z Kibeho.

Aké boli prvé reakcie duchovenstva na zjavenia v Medžugorí? Boli ste aj vy, otec Pervan, na začiatku skeptický?

Reakcie boli rôzne. Časť duchovenstva sa veľmi nezaujímala o správu o zjaveniach, zatiaľ čo druhá časť prejavila záujem. Deti boli ponechané od začiatku samy na seba.

Otec Jozo Zovko počul v prvých dňoch zjavení počas modlitby v kostole jasný hlas: „Choď von a ochráň deti.“ Otec Jozo dôrazne ochraňoval deti. V prvých dňoch som bol skeptický. Ale keď som o niekoľko dní po prvom zjavení, 29. júna 1981, prišiel do Medžugoria, zmenil som svoj názor. Cítil som, že sám Boh koná.

Aké to bolo pre vás byť farárom v prvých rokoch zjavení v Medžugorí? Vieme, že tieto roky pri pohľade na vtedy ešte komunistický režim boli veľmi chúlостivé.

Bol som farárom od roku 1982 do roku 1988. Veriaci, ako aj my kňazi, sme zažili Medžugorie ako odpoveď na naše modlitby, že sa zruší komunistický režim. Komunisti na druhej strane zažili Medžugorie ako hrozbu ich záujmov a robili všetko, aby ho zrušili. Na začiatku zakázali vôbec vstúpiť na toto miesto, všetci cudzinci sa museli prihlásiť na políciu, keď vstúpili na územie obce Čitluk. Médiá režimu zo Sarajeva „Borba“, „Oslobodenje“ sa usilovali karikatúrami, titul-

kami a horlivosťou špiniť Medžugorie, kňazov a vizionárov. Napriek tomuto konaniu režimu nebolo možné prúd ľudí zastaviť. Od sviatku Nanebovzatia Panny Márie v roku 1981 bolo v Medžugorí viac ako 50 000 ľudí.

Ako reagoval vtedajší prefekt Kongregácie pre náuku viery, súčasný emeritný pápež Benedikt XVI.?

Kardinál Ratzinger dostal list od vtedajšieho biskupa, ktorý žiadal, aby Rím urobil všetko, čo je v jeho moci, aby zabránil škodám, ktoré sa stanú, keď sa rozprávka o domnelých zjaveniach rozšíri. Nie dlho po prvých zjaveniach sa kardinál Ratzinger v jednom rozhovore nepriamo vyjadril k zjaveniam v Medžugorí, že Boh pôsobí s jeho milosťou, kedy a ako on chce, a má sa dovoliť, aby udalosti mali svoj voľný priebeh.

Aké kritérium sa musí brať do úvahy, keď sa diskutuje o autentickosti zjavení v Medžugorí?

Úplne isté je, že plody, ktoré prináša Medžugorie, sa musia brať do úvahy. Nikto nemôže poprieť tak veľa obrátení, tak veľa tých, čo sa zmierili s Bohom a v neposlednom rade tiež uzdravenia. Zdôraznil by som reakciu Božieho národa. Ľudia rozoznajú veci dobre a na udalosti v Medžugorí nie náhodou reagovali pozitívne. Keď v rovnakom čase boli aj zjavenia v Bošnjaci v Slovinsku a v Gala pri Sinji, mohlo sa povedať, že tam boli

malé zdroje, zatiaľ čo v Medžugorí ide o veľký zdroj, ktorý so všetkou silou vyšiel zo skaly a nie je možné zadržať ho, ani zástupy ľudí, ktorí ročne prídu do Medžugoria, aby z tohto zdroja pili.

Otec Tomislav, vieme, že ste najrešpektovanejší spovedník v Medžugorí. Môžete nám potvrdiť názor kňazov, ktorí hovoria, že Božia milosť je prítomná v spovedi v Medžugorí osobitným spôsobom?

Medžugorie je môj osud, celým svojím bytím som s ním spätý a vidím tu každý deň, ako Boh pôsobí, aký je Boh milosrdný. Keď človek počuje spoveď v Medžugorí, pochopí, že spoveď je najväčší dar od Ježiša pre ľudstvo. Človek spozná, že ide k svojmu Bohu a že kňaz je len prostredníkom. Skúsenosti, ktoré som zažil pri spovediach, sa nedajú opísať slovami. Podobné skúsenosti zažili aj ostatní kňazi, ktorí tu spovedali. Bol som svedkom mnohých zázrakov pri spovedi. Pre mňa je najväčší zázrak, keď niekto po rokoch, ktoré žil v hriechu, zmieri sa s Bohom a rozhodne sa zmeniť život. To, čo sú Lurdy v otázke telesných uzdravení, to je Medžugorie v otázke duchovných uzdravení. Tu ponechajú ľudia svoje traumy, strachy a hriechy. Tu sa silou Ducha Svätého uzdravuje cez duch, duša i telo. Prichádza tu k premene, k obráteniu starého človeka v nové stvorenie.

Ročné zjavenie Matky Božej prostredníctvom JAKOVA ČOLA

Jakov Čolo mal posledné denné zjavenie 12. septembra 1998. Vtedy dostal aj posledné desiate tajomstvo. Odtedy máva zjavenie raz ročne vždy 25. decembra. Viziónár Jakov Čolo žije so svojou rodinou v Medžugorí. Má tri deti. Matka Božia mu zverila, aby sa modlil najmä za chorých a slabých. To poznačilo tohto vizio-

nára. Marija Pavlovičová-Lunettiová rozprávala v jednom rozhovore, ako obdivuje Jakova za jeho angažovanosť v prospech biednych z okolia Medžugoria. Pre nich zorganizoval už niekoľko charitatívnych podujatí. V adventnom čase sa spolu s pracovníkmi farského úradu podieľal na organizácii adventných trhov v prospech chudobných. Malo to veľmi pozitívny ohlas. Zapojilo sa veľa ľudí a usporiadali sa viaceré pekné koncerty na dobročinné ciele. Tak využil Jakov aj svoj talent a záľubu v hudbe.

25. decembra 2015 dostal od Matky Božej toto posolstvo:

„Drahé deti!

Celé tieto roky, ktoré mi Boh dovoľuje byť s vami, sú znakom nesmiernej lásky, ktorú má Boh ku každému z vás, a znakom, ako veľmi vás Boh miluje. Milé deti, koľké milosti vám Najvyšší dal a koľké vám chce ešte darovať. Ale, milé deti, vaše srdcia sú zatvorené, žijú v strachu a nedovoľujú Ježišovi, aby sa jeho láska a jeho pokoj zmocnili vašich srdc a zavládli vo vašich životoch. Žiť bez Boha znamená žiť v tme a nikdy nespoznáť Otcovu lásku a jeho starostlivosť o každého z vás. Preto, milé deti, dnes osobitným spôsobom proste Ježiša, aby ste oddnes prežili vo svojom živote nové narodenie sa v Bohu a aby sa váš život stal svetlom, ktoré bude z vás vyžarovať. A takto sa stanete svedkami Božej prítomnosti vo svete i každému človeku, ktorý žije v tme. Milé deti, milujem vás a každodenne sa za vás prihovám u Najvyššieho. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

Pozrite, kam vás chce satan stiahnuť do hriechu a otroctva

Myšlienky k posolstvu z 25. januára 2016 od Dr. Johannesa Gamperla

„Drahé deti! Aj dnes vás všetkých pozývam k modlitbe. Bez modlitby nemôžete žiť, pretože modlitba je reťaz, ktorá vás približuje k Bohu. Preto, milé deti, v pokore srdca sa vráťte k Bohu a jeho prikázaniam, aby ste celým srdcom mohli povedať: ako na nebi, tak nech je i na zemi. Milé deti, vy ste slobodní, aby ste sa v slobode rozhodli pre Boha, alebo proti nemu. Pozrite, kam vás chce satan zviest': do hriechu a otroctva. Preto, milé deti, vráťte sa k môjmu srdcu, aby som vás mohla priviesť k môjmu Synovi Ježišovi, ktorý je cesta, pravda i život. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

Vďaka, Panna Mária, za tvoje láskyplné posolstvo. Pre nás všetkých je veľmi dôležitá modlitba, bez ktorej by sme nemohli žiť s Bohom. Nemal by uplynúť ani jeden deň, kedy by sme neboli výnimočným spôsobom spojení s Bohom. Modlitba je reťaz, ktorá nás upevňuje v Pánovi. Úplne nás spája s Ježišom, s Otcom, s Matkou Božou. Ráno, na obed alebo večer by sme mali byť stále spojení s Bohom. Ale aj slávenie svätej omše či modlitba ruženca sú formou hlbokého spojenia s Bohom, s Ježišom. Mali by sme sa vždy a znova s pokorou v srdci vracieť k Bohu a jeho prikázaniam. Malo by nám byť jasné: Ako na nebi, tak i na zemi.

Chceme sa v slobode neustále na-

novo rozhodovať pre Pána. Boh nám dáva slobodu, ale my by sme sa mali vždy rozhodovať preňho. On je náš Pán a Majster. Mali by sme stále znova pozeráť, kam nás chce satan viesť a zviest' – do hriechu a otroctva. Preto musíme neustále žiť v srdci Panny Márie, vždy sa k nej vracieť a vyprosovať si jej pomoc a silu od jej láskyplného srdca. Poďme k srdcu Panny Márie, ona nám pomôže vyslobodiť sa zo sietí satana. Ona nás stále vedie k svojmu Synovi, lebo on je cesta, pravda a život.

Istý mladík raz povedal:

**„CEZ MÁRIU SOM NAŠIEL
CESTU K BOHU.“**

Veľmi dojímavovo opisuje výšky a pády svojho mladého života. „Narodil som sa blízko Bodamského jazera. Moje detstvo a mladosť neboli jednoduché. Rodičia na nás nemali veľa času. Nedostatok času pre deti je jednou z civilizačných chorôb dneška. Chýbala mi akákoľvek výchova k viere. Poznal som iba telku, video a počítačové hry. Nič proti televízii, ale viete, koľko je tam násilia, sexu, brutality, hororových filmov a iných porušení Božích prikázaní. Dokonca aj v normálnej populárnej hudbe z rádia často nájdete vplyv satana, ktorý ľudí uvádza do depresívnych stavov podobných tranzu. Od detstva som žil v takomto svete. Mnohí ľudia to nedokážu alebo nechcú rozoznať, lebo stratili pôvodnú čistotu srdca. Diskotéky sú plné nečistého ducha. Ježiš však hovorí jasne: „Blahoslavení čistého srdca, lebo onividia Boha.“ (Mt 5, 8) Čo je s tými, ktorí sú pošpinení ťažkým hriechom? Oni už nemôžu vidieť správne, lebo si vytrhli Božiu milosť zo svojho srdca, vyhnali ho z neho. Až sa raz dostanú do bodu, kedy sa začnú pýtať: Prečo to všetko? Prečo práve ja? Do tohto bodu som došiel aj ja.

Na náboženstve nám katechétkapustila film „Exorcista“. Tento film mal pre mňa strašné dôsledky. V mojej duši sa začal boj. Nočné mory, stavy strachu a nečisté myšlienky ma sužovali čoraz viac. Po rozhovore s jedným kňazom som prišiel na to, že tento film vo mne mnohé rozbúrilo, ale na

druhej strane, že Boh použil tento film, aby ma doviedol k sebe.

Na jednom charizmatickom víkende som prvýkrát zažil, čo to znamená, keď na niekoho vkladajú ruky a modlia sa za jeho oslobodenie a uzdravenie.

Boh ma však chcel mať ešte bližšie pri sebe. Preto mi ukázal cestu do Medžugoria, na miesto, kde sa od roku 1981 dodnes denne zjavuje Blahoslavená Panna Mária, aby svet pozývala k obráteniu a k pokoju. Tam som sa po dlhej-predlhej dobe znovu vyspovedal a získal som pocit, že prvý raz v živote som naozaj slobodný. Na základe toho som spoznal, aké dôležité sú pre nás sviatosti.

Nasledovali ďalšie procesy očisťovania, pri ktorých som sa čoraz viac dokázal otvárať Božiemu svetlu a pri ktorých mi Boh dával svoje dary. Mám dnes 22 rokov a môžem sa s Máriou modliť: „Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný.“ (Lk 1,49)

Prajem si, aby viacej kresťanov našlo odvahu vydať svedectvo, aké veľké veci na každom z nich vykonal Pán. A tak by som chcel na záver tohto zamyslenia ešte raz citovať Pannu Máriu: „Milé deti, vy ste slobodní, aby ste sa v slobode rozhodli pre Boha, alebo proti nemu. Pozrite, kam vás chce satan zviešť: do hriechu a otroctva. Preto, milé deti, vráťte sa k môjmu srdcu, aby som vás mohla priviesť k môjmu Synovi Ježišovi, ktorý je cesta, pravda i život. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

Viera a veda

Rozhovor s kardinálom Christophom Schönbornom

Vzťah medzi vedou a vierou je komplikovaná otázka, ku ktorej treba pristupovať s opatrnosťou, keďže do tejto oblasti zasahujú a vzájomne si odporujú rôzne ideológie. Hoci sú kontroverzné teórie, ktoré zastávajú myšlienku, že viera a veda si vzájomne musia odporovať, naďalej u časti médií, laikov a ideológov veľmi populárne, väčšina akademickej obce ich skôr odmieta. Vzťah Katolíckej cirkvi k vede bol väčšiu časť dejín – až na niektoré výnimky – pozitívny. Predovšetkým v stredoveku a v čase sťahovania národov v Európe Cirkev bola patrónkou vied, keď budovala univerzity a uchovávala kultúrne dedičstvo aj zvyšky starých civilizácií. Preto by sa zrejme malo očakávať, že Cirkev nebude vyvolávať negatívne postoje k evolučnej teórii. Už v roku 1950 pápež Pius XII. v encyklike *Humani Generis* prízvukoval, že Cirkev nijako nezakazuje evolučnú teóriu (v tom čase sa evolúcia vyučovala v katolíckych školách normálne ako súčasť učebných osnov). Pápež Ján Pavol II. pokračoval v tomto smere, keď v roku 1996 výslovne potvrdil, že evolúcia je viac ako bežná hypotéza a akceptoval vedecké dôkazy, ktoré vypovedajú o platnosti evolučnej teórie. Pápeži Benedikt XVI. a František tento smer iba potvrdili. Postoj Cirkvi nielen voči evolučnej teórii, ale aj celkovej vede môže byť najlepšie ilustrovať citátom z encykliky Jána Pavla II. *Fides et ratio*

(Viera a rozum) z roku 1998, kde píše: „Ale aj keď viera stojí nad rozumom, nikdy nemôže dôjsť ku skutočnej nezhode medzi vierou a rozumom: lebo ten istý Boh, ktorý nám zjavil tajomstvá a odovzdal vieru, zažal v ľudskom duchu svetlo rozumu; Boh však nikdy nemôže zaprieť sám seba, ani pravda pravde nemôže odporovať.“

Viedenský arcibiskup kardinál Christoph Schönborn svojím článkom zverejneným v roku 2005 v New York Times, v ktorom kritizuje ideu neodarwinizmu, otriasol mnohými myšliami. V článku kritizuje tendenciu viacerých moderných vedcov, ktorí z vedeckej teórie evolúcie vytvorili svoju osobnú filozofiu, prípadne ju používajú na to, aby pomocou nej presadili svoje myšlienky o nezmyselnosti života a jeho fundamentálnej náhodnosti a bezcieľnosti. Ale evolučná teória do takýchto oblastí vôbec nevstupuje a ani nemôže vstúpiť. Kardinál Schönborn preto označuje neodarwinizmus za zlú filozofiu.

V tomto rozhovore sa kardinál rozpráva s fyzikom Mate Jagnjičom o vzťahu medzi vierou a rozumom a o evolučnej teórii.

Eminencia, keď sa hovorí o vzťahu medzi vedou a náboženstvom, spomína sa viacero základných postojov k problému. Prvým je tzv. NOMA (Nonoverlapping Magisteria), pojem, ktorý znamená, že veda a náboženstvo sa navzájom neprelínajú, že každé je vo svojej vlastnej kategórii. Druhým postojom je kompatibilita, podľa ktorej môžu veda a náboženstvo vzájomne koexistovať, a napokon je tu tretí postoj, podľa ktorého sa dá vedeckou metódou skúmať otázka Boha a vedecky zistiť, že Boh neexistuje (tzv. novoateistický princíp).

Známa je veta fyzika Wenera Heisenberga, jedného z najvýznamnejších vedcov, ktorý povedal: „Prvé napitie z pohára prírodných vied robí

Kardinál Christoph Schönborn v rozhovore s Mate Jagnjičom, BSc.

z človeka ateistu; ale na spodku pohára čaká Boh.“

Myslíte si teda, že dôkladné skúmanie vied napokon vedie k náboženstvu?

Nie priamo. Myslím si, že onen slávny princíp NOMA nie je úplne správny. Ale pravdu má v tom, že veda a náboženstvo sú odlišné kategórie, vo svojej podstate sú rozličné. V realite sa samozrejme prekrývajú, dotýkajú sa jedna druhej, lebo človek nemôže úplne oddeliť to, čo robí ako vedec, od toho, čo robí ako človek (ktorý je napr. zaľúbený do svojej manželky). Alebo súcitiť s chudobnými a chorými ľuďmi – to je iná úroveň, ako je veda, ale rovnako patrí k celku tejto osoby.

Je táto úroveň rovnako reálna ako to, čo sa dá vedecky skúmať, napríklad hmota a chemické procesy?

Absolútne reálna. Vylučovanie emocionálnej, psychologickkej alebo spirituálnej roviny z reality je jednoducho chybné, keďže nenávisť je realita, láska je tiež realita, atď. Preto si myslím, že NOMA je chybný predpoklad. Má správny aspekt, ale iba v určitom zmysle.

Myslíte si, že vedci, ktorí tvrdia, že môžu vysvetliť lásku, nenávisť a ďalšie pomocou chemických interakcií v mozgu, sa mýlia?

Miešajú materiálny základ s duševnou skutočnosťou. Samozrejme, že

moje emócie majú nejaký fyzikálny základ v mojich neurónoch, enzýmoch, molekulách, vo fungovaní hmoty a tela, ale to nie je žiadne jednosmerné spojenie medzi telom a duchom. Duch má reálny vplyv na telo. To môžete vidieť aj na psychosomatickej úrovni. Známy rakúsky psychiater a psychoterapeut Viktor Frankl, ktorý prežil Osvieňcim, vždy hovoril: to, že prežil koncentračný tábor, je dôkazom prevahy spirituálneho života nad telom. Nedá sa síce mať spirituálny život bez telesnej základne, ale to neznamená, že táto materiálna základňa je príčinou spirituálneho, ona je len jeho predpokladom.

Pred desiatimi rokmi ste pre New York Times napísali článok o neodarwinizme, ktorý získal veľký ohlas medzi vedeckou komunitou. Mohli by ste krátko okomentovať tento článok?

Základný bod bol takýto: Nechajme vedu zaoberať sa vedou a nerobme z nej ideológiu! Počuli ste snáď už dakedy o „einsteinizme“? Alebo ste už počuli o „heisenbergizme“? Prečo potom hovoríme o darwinizme? Myslím si, že Darwinova teória je jedna fascinujúca a veľmi operatívna vedecká teória. Ale stále je to vedecká teória a mala by aj zostať tým, čím je – vedeckou teóriou. Nerobme z nej teda prehnane dokonalú všeobecnú ideológiu, ktorá má vysvetľovať všetko na svete. Beethovenovu Deviatu symfóniu nemôžeme vysvetliť ako produkt evolúcie, to by bolo hlúpe!

Ak som vás správne pochopil, kritizujete tých vedcov, ktorí z vedeckej teórie evolúcie robia filozofiu.

Presne.

Takže to už nie je vedecká teória, ale filozofická téza, ktorá tvrdí, že všetko je nezmyselné a náhodné.

Ja by som aj povedal, že je to veľmi zlá filozofia.

Ateizmus je taký starý ako samotné ľudstvo. Hovoriť o nových ateistoch (Dawkins, Krauss a iní) by nemalo veľký zmysel, ale starší ateisti ako J. P. Sartre alebo Albert Camus a iní po sebe zanechali veľa zaujímavých myšlienok. Aký je váš komentár k ateizmu?

Ateizmus je niečo, čo si zaslúži fundamentálny rešpekt, lebo iba slobodné stvorenie, inteligentné stvorenie s darom slobody, môže poprieť existenciu Boha. V určitom zmysle je to znak vznešenosti ľudskej slobody.

Tí, ktorí veria v Boha, by si mali byť vedomí toho, ako veľmi je ich obraz Boha obrazom nejakého superstroja, ktorý všet-

ko určuje a všetko riadi. To by bol veľmi chybný obraz o vede. (Pozn. autora: Keby mali veriaci obraz o Bohu ako nejakom superstroji, tak by sa to viac podobalo zlej vede ako viere.)

Na záver by som chcel citovať jeden komentár z vášho článku „Rozumná veda, rozumná viera“, v ktorom dementujete, že by moderná veda nevyhnutne vyvodzovala, že sa v prírodných zákonoch nenachádza žiaden plán alebo cieľ. „Čo ak sú zákonitosti samotnej prírody, ktoré sú moderným duchom využívané, aby dokázali jej bezcieľnosť, tým najpriamejším a najočividnejším znakom inteligencie, ktorá za nimi stojí?“ Mohli by ste túto tézu krátko okomentovať?

Je taká známa veta od Alfreda North Whiteheada (slávny anglický matematik a filozof): „Myslím si, že vedec, ktorého zmysel života spočíva v dôkaze, že sme nezmyselné bytosti, je nesmierne zaujímavý predmet skúmania.“

*Rozhovor viedol pre
Modlitbovú akciu Viedeň
Mate Jagnjič, BSc.*

Tu sa človek učí žiť svoju vieru

Mariánske centrum Medžugorie oslavuje v tomto roku svoje 25. výročie založenia. Od začiatku sme si dali za cieľ sprostredkovať našim čitateľom všetky informácie o dianí v Medžugorí bez akýchkoľvek skreslení a objektívne. Preto sme sa rozhodli v spolupráci s našimi priateľmi v Rakúsku z organizácie Gebetsaktion Wien vydávať časopis MEDJUGORJE, ktorý prináša všetky podstatné informácie o Medžugorí. Pri zrode našej organizácie bola aj pani Oľga Merkovičová, ktorá zasvätila službu Matke Božej celý svoj život. Žije so svojou rodinou v Medžugorí a slovenskí pútnici ju môžu počuť pri simultánných prekladoch večerného modlitbového programu, alebo priamo sa s ňou stretnúť ako so sprievodkyňou a oficiálnou prekladateľkou do slovenčiny v Medžugorí. Stretli sme sa na záver roka 30. 12. 2015 a pripravili sme rozhovor pre našich čitateľov.

Oľga, čo ťa priviedlo do Medžugoria a prečo si sa rozhodla zostať tu?

O Medžugorí som sa dozvedela v Leviciach v roku 1983, keď mi akási pani dala v kostole na písacom stroji vytlačenný samizdat. V ňom sa písalo, že v Juhoslávii sa zjavuje Panna Mária. Ja som tomu uverila a v auguste 1984 som prišla prvýkrát do Medžugoria spolu so svojou rodinou. Pre nás to bolo jednoduchšie, lebo manžel je Chorvát a pochádza z bývalej Juhoslávie. Medžugorie bola jedna malá dedinka s malou cestou medzi vinicami so starými domčekmi. Tu som pocítila, čo znamená skutočný kresťanský život. P. Svetozar Kraljevič mi pri jednom rozhovore povedal, že si myslí, že Boh nás tu potrebuje. To bol impulz, že sme sa s manželom Antonom rozhodli zostať tu natrvalo.

Ktorí kňazi najviac ovplyvnili tvoje rozhodnutie pre Medžugorie?

Rada spomínam na P. Slavka Barbariča. Bol dušou Medžugoria, ku všetkým pristupoval s veľkou láskou. Tak isto P. Tomislav Vlašič, ktorý vedel veľmi dobre pomáhať rozvíjať duchovný život, rovnako ako P. Jozo Zovko a P. Petar Ljubičić.

Poznáš sa so všetkými vizionármi. Ako na teba zapôsobili?

Každý vizionár je osobitný, má svoju povahu a charakteristické vlastnosti. Najviac som sa zblížila s Marijou Pavlovičovou-Lunettiovou. Pri jednom z prvých stretnutí pri kostole – ešte to bolo všetko pôvodné a neupravené, neboli tam spovednice, len obyčajná tráva – som sa jej spýtala: „Aká je Panna Mária? Ako ju vidíš?“ Ona ma vtedy chytila za zápästie, dobromyseľne, ale silno ma poštípala a povedala: „Takáto je ako ty a ja, normálna, živá!“

Ako si v Medžugorí začínala?

Prvé roky boli veľmi náročné a nebolo to ľahké rozhodnutie. Verila som však, že ak nás tu Panna Mária potrebuje, tak nás bude viesť a pomáhať nám kráčať po tejto ceste. Bývali sme pri kostole v takej obytnej Avii, veľmi jednoducho v maličkom priestore s tromi deťmi, bez kúpeľne často bez dostatku jedla. A práve Marija Pavlovičová vždy po zjavení a večernej svätej omši prišla a pýtala sa, či niečo nepotrebujeme a keby nám niečo chýbalo, aby sme k nej prišli. Ja som tu bola cudzinka a toto ma veľmi povzbudzovalo. Zostať tu v čase komunizmu bolo veľmi riskantné, nakoľko milícia nás neustále preverovala a kontrolovala. A v tomto nám tiež pomohol P. Slavko Barbarič, ktorý sa nás zastal a bol pre nás akýmsi anjelom strážnym.

Chcem sa poďakovať aj mnohým pútnikom z bývalého Československa, ktorí nám pomáhali, keď sme pomaly začali stavať dom. Manžel je pôvodom Chorvát, a preto sme mohli si kúpiť parcelu vo vtedajšej Juhoslávii a začať tu žiť. Pamätám si veľkolepé oslavy desiateho výročia zjavení. A zrazu prišla správa z rádia, že vypukla vojna. Neskôr v našom dome bývali utečenci z Bosny, ktorí tu ostali až do roku 1997, keď nám zhorlo celé horné poschodie domu. Bolo to hrozné a môžem povedať, že sme prežili hrôzu ohňa i vody, keď po požiari nastalo obdobie dažďov. Bez strechy nám všetko premoklo a presiaklo až po zem, a my sme zostali... Bolo to pre nás veľmi ťažké. Ale susedia a dobrí ľudia pomohli a prežili sme aj vďaka pútnikom, ktorí nás poznali a pomohli znovu vybudovať dom. Z humanitárnej pomoci sa postavila nová strecha, pútni-

nici pomáhali opraviť poškodené múry a miestnosti. Sme im za to veľmi vďační.

V Medžugorí si videla mnohé ovocie, ktoré za tie roky prinieslo. Mohla by si o tom niečo povedať?

Už tridsať rokov žijeme tu v Medžugorí a za tie roky sme sa stretli s mnohými ľuďmi, ktorých Medžugorie úplne zmenilo. Stále na mňa mocne pôsobí, keď prídu za mnou aj starší ľudia a rozprávajú mi, ako sa ich tu v Medžugorí dotkla Božia milosť a zmenili svoj život.

Aj nedávno som zažila silné svedectvo muža, ktorý sem prišiel sám a neplánovane zostal celý týždeň. Bol u nás ubytovaný, veľa sme sa rozprávali a poukazovala som mu to, čo som považovala za dôležité. Keď odchádzal z Medžugoria domov, povedal: „Pani Oľga, a ja som si

Pani Oľga Merkovičová v rozhovore s Mariánom Kečkేశom

vždy myslel, že som dobrý kresťan a veriaci...“

A poznám aj mnohých kňazov, ktorí práve v Medžugorí sa rozhodli pre kňazstvo alebo si prehýbili svoje kňazské povolanie. Niektorí počas adorácie pocítili vo vnútri silnú túžbu stať sa kňazom a úplne zmeniť svoj život, alebo prišli len zo zvedavosti a zažili niečo také silné, že to zmenilo ich kňazský život. Viac-krát nás navštívil aj otec biskup Hnilica, ktorý mal veľmi vrúcny vzťah k Panne Márii a k Medžugoriu. Pri tom vždy zdôrazňoval, že ho sem poslal svätý Ján Pavol II. Keď sa bránil, že je biskup a Medžugorie ešte nie je uznané, odpovedal mu: „Chod' nie ako biskup, ale ako kresťan, ako veriaci človek!“ Veľkým priateľom Medžugoria bol aj otec biskup Dominik Tóth, s ktorým som sa poznala od detstva, lebo u neho som bola na prvom svätom prijímaní. Boli sme dohodnutí aj na návšteve Medžugoria, ale už zo zdravotných dôvodov nestihol pricestovať.

V Medžugorí patríš medzi oficiálnych sprievodcov. Čo to znamená?

Farský úrad v Medžugorí má záujem, aby sa o Medžugorí nešírili neoverené a nepravdivé informácie. Prichádza sem veľa ľudí a pre jednotlivé jazykové skupiny prešlo niekoľko vybraných ľudí sprievodcovskými skúškami, ktorí sú istým spôsobom farským úradom preverení, že budú spoľahlivo prekladať a sprevádzať ľudí po Medžugorí. Tieto naše služby môžu využiť nielen organizované skupiny pútnikov, ale aj jednotlivci, ktorí prídu do Medžugoria samostatne. Naše mená a kontakty sú na oficiálnej internetovej stránke Informač-

ného centra Medžugorie pre Slovensko a Českú republiku: www.medjugorje.sk. Každému rada pomôžem v sprievodcovských službách, pri tlmočení i zabezpečení ubytovania. Medžugorie má svoju históriu už pred začiatkom zjavení. Týka sa Križevca, samotného kostola, a potom osobitne po začiatku zjavení. Už na začiatku zjavení Matka Božia zdôraznila výnimočnú úlohu medžugorskej farnosti, že si ju vybrala a osobitným spôsobom vedie.

Ako hodnotíš po tridsiatich rokoch svoje rozhodnutie zostať v Medžugorí?

Žila som v meste, ale teraz ďakujem Bohu každý deň za milosť, že môžem žiť tu, v Medžugorí. Ďakujem Matke Božej, že nás priviedla sem do Medžugoria a pozvala nás, aby sme tu zostali. Aj tu má život svoje problémy a ťažkosti, nič nie je zadarmo, je tu iná mentalita ľudí ako na Slovensku, ale všetko treba prijať s láskou. V Medžugorí sme nemali rodinné zázemie ako domáci. Museli sme sa mnohému prispôbiť, ale túžba byť pri Panne Márii nám pomáhala prekonať každodenné problémy. Panna Mária však nikoho neopustí a dáva každému svojmu dieťaťu materinské požehnanie pokoja. Chcem pozvať všetkých, aby prichádzali do Medžugoria. Myslím si, že nie je ešte jedno takéto miesto na svete. Je to miesto osobitných milostí a pokoja – ale iného pokoja, aký človeku ponúka svet. Je to Boží pokoj – pokoj v Bohu. Tu sa človek učí žiť svoju vieru, učí sa znovu milovať Boha.

Oľga, ďakujem ti za rozhovor!

Medzinárodný seminár v Medžugorí

V Medžugorí sa od štvrtka 16. júna 2016 do nedele 19. júna 2016 koná **medzinárodný seminár za život (pro life)**. Seminár na tému: „Dieťa v lone (Lk 1, 41)“ vedie medžugorský farár páter Marinko Šakota. Seminár je pozvánkou pre zástancov života, modlitbou za tých, ktorí stratili svoje dieťa, ktorí sú zranení potratom, spontánnym potratom, pre manželov túžiacich po dieťati, pre každého aktivistu za život. Celý program je simultánne prekladaný do

slovenčiny. Mariánske centrum Medžugorie zabezpečuje pre záujemcov dopravu z Bratislavy, ubytovanie v Medžugorí a prihlásenie na seminár. Prihlásiť sa možno mailom na adrese: marianskecentrum@gmail.com, alebo telefonicky na čísle: 0905 254 742, kde vám poskytneme všetky potrebné informácie. Podmienkou je záujem aspoň 20 pútnikov. Ďalšie informácie nájdete na našej internetovej stránke www.marianskecentrum.sk

Nová kniha: **POSOLSTVÁ**

MEDJUGORJE

POSOLSTVÁ

Posledné vydanie knižky s posolstvami Matky Božej z 25. v mesiaci sme vydali v roku 2011 a už sa rozbalo. Pripravili sme preto nové vydanie, ktoré je doplnené o posolstvá až do januára 2016. Knižka obsahuje novú korektúru prekladu jednotlivých posolstiev, aby čo najlepšie vystihovali slová, ktoré dáva Matka Božia prostredníctvom vizionárov v chorvátskom jazyku. Okrem mesačných posolstiev uvádzame aj ročné posolstvá tých vizionárov, ktorým sa skončili denné zjavenia.

Knižku si možno objednať cez internetovú stránku

www.marianskecentrum.sk, alebo prostredníctvom objednávkového lístka. Náklady na výrobu predstavujú približne 3,50 eur.

MEDJUGORJE

POSOLSTVÁ Z 25. V MESIACI

25. novembra 2015 – „Drahé deti! Dnes vás všetkých pozývam: modlite sa na moje úmysly. Pokoj je ohrozený, preto, milé deti, modlite sa a buďte nositeľmi pokoja a nádeje v tomto nepokojnom svete, kde satan napáda a pokúša všetkými spôsobmi. Milé deti, buďte vytrvalí v modlitbe a pevní vo viere. Som s vami a prihováram sa u svojho Syna Ježiša za vás všetkých. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. decembra 2015 – „Drahé deti! Aj dnes vám prinášam svojho Syna Ježiša a z náručia vám dávam jeho pokoj a túžbu po nebi. Modlím sa s vami za pokoj a pozývam vás, aby ste boli pokojom. Všetkých vás žehnám svojím materinským požehnaním. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. januára 2016 – „Drahé deti! Aj dnes vás všetkých pozývam k modlitbe. Bez modlitby nemôžete žiť, pretože modlitba je reťaz, ktorá vás približuje k Bohu. Preto, milé deti, v pokore srdca sa vráťte k Bohu a jeho prikázaniam, aby ste celým srdcom mohli povedať: ako na nebi, tak nech je i na zemi. Milé deti, vy ste slobodní, aby ste sa v slobode rozhodli pre Boha, alebo proti nemu. Pozrite, kam vás chce satan zviešť: do hriechu a otroctva. Preto, milé deti, vráťte sa k môjmu srdcu, aby som vás mohla priviesť k môjmu Synovi Ježišovi, ktorý je cesta, pravda i život. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

ODKAZOVÁ TELEFÓNNA SLUŽBA

Najnovšie mesačné posolstvo Matky Božej z Medžugoria sa môžete dozvedieť aj prostredníctvom našej odkazovej služby. Už od 26. dňa v mesiaci je najnovšie posolstvo k dispozícii na tomto telefónnom čísle v sieti mobilného operátora O2:

+421-948 401 104

Na toto číslo môžete poslať aj SMS s odkazom alebo objednávkou. Nové posolstvo, časopis a aktuálnu knižnú ponuku nájdete aj na internetovej adrese:

www.marianskecentrum.sk

Pápež František a moskovský patriarcha Kirill I. sa stretli na Kube

Prvýkrát od rozdelenia v roku 1054 sa stretli predstavitelia Katolíckej cirkvi a Ruskej pravoslávnej cirkvi 12. februára 2016 na Kube. V spoločnom vyhlásení vyzvali svet k pokoju a aby sa rozepamätal na kresťanské hodnoty. Jasnými slovami sa obaja v spoločnom dokumente vyslovili za pokoj, za rodinu, za spravodlivosť a zachovanie ľudskej dôstojnosti. Naliehavo varovali pred stupňovaním násillia najmä na Blízkom východe, ktoré môže viesť k novej svetovej vojne. V obsiahlom dokumente sa hovorí:

„Proces integrácie Európy, ktorý sa začal po stáročiach krvavých konfliktov, mnohí prijali s nádejou ako záruku pre mier a bezpečnosť. Chceli by sme vyzvať na ostražitosť v súvislosti s takým zjednocovaním, ktoré si nechtí náboženskú identitu. Aj keď sme otvorení pre prínos iných náboženstiev k našej kultúre, ostávame presvedčení, že Európa musí ostať verná svojim kresťanským koreňom. Vyzývame kresťanov východnej aj západnej Európy, aby sa zjednotili v spoločnom vydávaní svedectva o Kristovi a evanjeliu, aby si Európa zachovala svoju dušu, ktorá sa utvárala v dvetisícročnej kresťanskej tradícii.“

Drahí priatelia Medžugoria! Ďakujeme všetkým, ktorí finančne prispeli na krytie výrobných nákladov, ktoré predstavujú približne 1 euro za jeden výtlačok tejto publikácie. K tomu je potrebné pripočítať ďalšie náklady organizácie (poštovné, nájomné, telefóny), ktoré v prepočte na jedno číslo predstavujú približne 0,90 eura. Všetkým dobrodincom vyslovujeme Pán Boh odplati!

Dobrovoľné príspevky posielajte priloženou poštovou poukázkou, alebo priamo prevodom na náš účet vo Sberbank Slovensko, a.s., číslo účtu: 4 030 020 318 / 3100, IBAN: SK95 3100 0000 0040 3002 0318, SWIFT (BIC): LUBASKBX.

Objednávky zasielajte na adresu:

Mariánske centrum Medžugorie, Františkánska 2, 812 68 Bratislava, Slovenská republika.

Objednávky do zahraničia sa vybaujú jednotlivo podľa dohovoru.

Zastúpenie v Českej republike: Jarmila Kristková, Máchova 438, 380 01 Dačice.

Publikácie MCM Bratislava sú nepredajné a náklady na výrobu sa kryjú z vašich dobrovoľných príspevkov!

Telefón: +421-905 254 742 Odkazovač: +421-948 401 104 e-mail: medjugorje@medjugorje.sk

Zodp. redaktor: Dr. Marián Kečkés

Evid. č.: EV 2968/09

ISSN 1338-4155

Vydáva Mariánske centrum Medžugorie ako štvrťročník, IČO: 17 053 994,

26. ročník, dátum vydania: marec 2016

© GEBETSAKTION Maria - Königin des Friedens - MEDJUGORJE, 1153 Wien

© Mariánske centrum Medžugorie, Bratislava

„Drahé deti! Aj dnes vás všetkých pozývam k modlitbe. Bez modlitby nemôžete žiť, pretože modlitba je reťaz, ktorá vás približuje k Bohu. Preto, milé deti, v pokore srdca sa vráťte k Bohu a jeho prikázaniam, aby ste celým srdcom mohli povedať: ako na nebi, tak nech je i na zemi.“

(z posolstva z 25. januára 2016)